

tryk efterfølgende, at det ikke ligefrem havde været ubehageligt for regeringen at have de samtaler, fik vi jo denne gang, hvor diskussionen var om finansloven for år 2000, ikke fornøjelsen af at berige finansministeren med gode ideer. Det ville vi ellers gerne have gjort, for det er vores opfattelse, at på en lang række punkter ville vore bidrag have kunnet gøre nytte.

Det, der så er kommet ud af det, synes vi til gengæld ikke er særlig nyttigt, for overskriften for disse mange aftaler, der er blevet lavet, er vel nærmest, at man har sikret sig, at der ikke er nogen, der er imod, mere end man har sikret sig, at der er nogle der er for.

Vi er klar over, at finansministeren langt hen ad vejen har spillet på, at partierne Venstre og De Konservative af en eller anden uforklarlig grund altid vælger at stemme for finansloven. Selv om man i pressemeddelelser og her fra talerstolen tordner imod alle de uansvarlige elementer, der er i loven, vælger man af en eller anden grund alligevel at stemme for. Man kunne jo dog, som man gør i en lang række andre sager, vælge at bruge den gule knap, hvis man endelig mener, at der skal være indhold i kritikken. Men det har finansministeren selvfølgelig kunnet spille på, og derfor har finansministeren langt hen ad vejen haft mulighed for at indgå aftaler med SF og Enhedslisten, og det bærer de mange ændringsforslag så sandelig også præg af.

Kigger vi lidt på tingene, er der en efter vores mening meget klog tekstanmærkning, som regeringen og finansministeren beder om at få ind i finansloven, og som angår de mange mennesker, som egentlig skulle have sendt klager til skattevæsenet i denne måned for at være omfattet af tidsfristerne i satsregulerings- og rets-sagen, som denne Scharla Nielsen har anlagt. Vi synes, det er en meget klog og fornuftig løsning, regeringen her har valgt, og vi har også i Folketingets Skatteudvalg givet tilslutning til, at det er en god idé, så det støtter vi naturligvis.

Til gengæld synes vi, at den diskussion, der har været i forbindelse med både finanslovforhandlingerne og en lang række af de lovforslag, der er fulgt i kølvandet, har været usædvanlig afsporet denne gang for at sige det kort og præcist. Det er, som om at hver gang der er nogle, der ikke ønsker en skat forhøjet eller en ny skat opkrævet, skal de straks skydes i skoene, at de er ude på at ødelægge statens finanser.

Kigger vi lidt på en række af de nye – og vel at mærke kun de nye – udgifter, som er ind-

budgetteret med finanslovaftalen, er der f.eks. 225 mio. kr. til udgifter i forbindelse med Kosovoaktionen; det var ikke noget, der var på finansloven, da den blev fremsat. Der er 35 mio. kr. som en helt ny udgift til repatriering af kosovoflygtninge; der er 262 mio. kr. i øgede udgifter til integration af flygtninge og indvandrere, og der har minsandten også indsejlet sig en udgift på 940 mio. kr. til at feje op på TOR-projektet. Der er 387 mio. kr. i kompensation til kommunerne; der er 50 mio. kr. som ny udgift til nogle særlige klubtilbud; der er 2,35 mia. kr. til aktiveringsområdet – vel og mærke et område, hvor der i forvejen er afsat ca. 10 mia. kr. – så skal der bruges 50 mio. kr. på nye forsøg i folkeskolen; minsandten om der ikke også skal bruges 20 mio. på mere økologisk forskning, og så har jeg valgt at tage de 50 mio. kr. med, som regeringen efter vores mening helt forkert vælger at afsætte til Amanda-projektet. Det skal jeg komme tilbage til lidt senere.

Tæller man de beløb sammen, kommer man op på i alt 4,4 mia. kr. i nye udgifter, og det er altså 4,4 mia. kr., som end ikke engang var forudset, da finansloven blev fremsat, og vi mener, det er dybt uforvarligt, at man bare afsætter 4,4 mia. kr. ekstra.

Så er der nogle, der vil sige: Ja, bevares, men de 2,35 mia. kr. til aktivering er det ikke helt fair at tage med. Det er fair nok, så lad os tage dem ud. Men så er der stadig 2 mia. kr. ekstra i nye udgifter, og det burde resultere i, at der også i dagspressen blev rejst en larmende kritik af regeringen for bare at indbudgettere nye udgifter. Det ville være lige så berettiget, som det er uberettiget, når vi fra Frihed 2000 og andre kommer med forslag om, at man lader være med at forøge skatter og afgifter, for den debat, der altid følger i kølvandet på de forslag, er efter vores mening helt forfejlet. Disse 2 mia. kr., ja, måske endda alle de ekstra udgifter på 4,4 mia. kr., kunne man have ladet være med at bevilge, og dermed havde man ikke behøvet at opkræve nye skatter og afgifter for op imod 5 mia. kr., især til skade for dansk erhvervsliv.

Tilbage til Amanda. Amanda-sagen har pint regeringen og plaget Folketingets Finansudvalg i ganske lang tid, og regeringen ved udmærket, at situationen omkring Amanda i øjeblikket er, at der ligger et orienterende aktstykke fra arbejdsministeren, og det aktstykke har Folketingets Finansudvalg indtil videre lagt til side. Vi har ikke godkendt det, vi har ikke anerkendt de seneste afrapporteringer, simpelt hen fordi det